

Posudek diplomové práce

Diplomand: Jorge Zúñiga Pavlov
Studijní obor: španělština
Téma práce: *La narrativa global latinoamericana entre los dos milenios*
Rozsah: 148 + 6 (Apéndice I) + 10 (Apéndice II)
Vedoucí: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent: Prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Datum obhajoby: 23. 1. 2008

Předkládaná práce se vymyká standardní diplomové práci: aktuálním a k diskusi vybízejícím tématem; rozsahem; důkladností a poctivostí autorovy přípravy; jeho erudicí, pronikavostí soudů a skromností při jejich formulování.

Jorge Zúñiga byl přitahován problematikou nejnovější hispanoamerické výpravné prózy již delší dobu. Možná nejen proto, že soudobé literární dění v Hispánské (Latinské) Americe řadou osobností a děl provokovalo k zaujetí postoje, ale také proto, že cítil jistý rozpor mezi českou (evropskou?) recepcí hispanoamerické literatury a svým vlastním (chilským, americkým) prožitkem soudobého směřování této literatury.

Titul práce - *Latinskoamerická globální próza mezi dvěma tisíciletími* - odkazuje v obecné rovině především k času jako proměnné (spíše protékající než vymezující) veličině našich životů a k jednomu z jevů, které přináší, k tzv. globalizaci; a dále k jejich dosahu pro jeden ze slovesných tvůrčích aktů v jednom z regionů současného světa.

Východiskem nebo spíš bezprostředním podnětem pro Zúñigovy úvahy se staly dvě události, k nimž došlo na latinskoamerické (španělsko-latinsko-americké?) literární scéně v roce 1996: zformování skupiny mexických spisovatelů kolem tzv. *Manifestu Crack* a vydání antologie povídek deseti hispanoamerických a španělských autorů s názvem *McOndo*, parodujícím archetypální Márquezovo Macondo; vyšla v Barceloně a jejími editory byli dva Chileané.

Hravě útočné a obrazoborecké ladění *Manifestu* i předmluvy k zmíněné antologii (oba texty jsou uvedeny ve dvou přílohách k práci) přijal Jorge Zúñiga jako osobní výzvu: jako Latinoameričan žijící nejen mezi dvěma tisíciletími, ale také mezi dvěma světy – Evropou a Amerikou; jako čtenář, jako hispanista a jako spisovatel. Myslím, že tyto souřadnice určují povahu jeho práce.

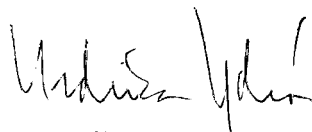
Zamýšlí se nad povahou naší doby, jíž jsme si zvykli říkat postmoderní, aniž vždy přesně víme, které z jejich projevů tím chceme postihnout; ověřuje si pokusy o její definování v odborných studiích evropských a amerických historiků, sociologů, filozofů, uměnovědců i teoretiků masmédií a nových komunikačních technologií.

V prózách svých hispanoamerických vrstevníků nebo téměř vrstevníků (i tento generační akord zde hraje roli) se konfrontuje s novými tématy, novými způsoby jejich vyslovení, novými pokusy dobrat se smyslu vyprávění. A zároveň je vnímá v souvislostech hispánské literární tradice, starší i té, která ještě zcela nedávno nebyla tradicí, ale výbojem. Postihuje obecnější směřování i jedinečnou povahu konkrétních textů, klade si otázku po jejich umělecké hodnotě a možnosti stát se něčím víc než výpovědí o přelomu tisíciletí. Jeho reflexe (zneklidňující i pobavená) krouží kolem několika základních témat nebo spíš dilemat – kosmopolitismus a národní (americká, regionální, jazyková) identita; utopie a její ztroskotání (ale také nová utopičnost virtuálních světů); mýtus, demýtizace a zrod nových mýtů; (velko)město jako globální vesnice; moc vizuálně vnímaného obrazu a (bez)moc slova.

Když říkám „krouží kolem“, nechci tím říci „vyhýbá se“. Naopak, Jorge Zúñiga usiluje o co nejpřesnější pojmenování problému, vyslovení otázky i formulování odpovědi. Ale jeho postup má podobu jisté spirály: každá odpověď vybízí k další otázce, i když na jiné úrovni. Promyšlená stavba na jedné straně a spontánnost okamžitého nápadu na straně druhé nezaprou vlastní tvůrčí zkušenost: přiblížení a odstup, *acercamiento – alejamiento*.

Posuzovatel Zúñigovy práce nemusí přemýšlet nad tím, jak ji hodnotit, ale nad tím, jak ji zhodnotit. Jak ji zpřístupnit širšímu okruhu čtenářů – českých i hispánských. Protože uzavřít ji pouze do protokolu o vykonané obhajobě diplomní práce by bylo škoda.

Praha 15. 1. 2008

Hedvika Vydrová